

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău din 31 mai 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Galațan Alexandru XXXXX, născut la xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

1. prima instanță: 04.04.2018 – 31.05.2021;

2. instanța de apel: 24.06.2021 – 03.11.2021;

3. instanța de recurs: 21.02.2022 – 11.05.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 31 mai 2021, Galațan Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. lit. b), e) și f) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, fără amendă.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit inculpatului Galațan Alexandru pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 6 (șase) ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 14 iunie 2021, s-a dispus corectarea erorii evidente de tipar cu privire la alineatul din art. 84 Cod penal, consemnat greșit la stabilirea pedepsei definitive pentru concurs de infracțiuni, prin

cumul parțial al pedepsei aplicate cu pedeapsa stabilită prin sentința din 03.02.2021 a Judecătorei Anenii Noi, după cum urmează: Galațan Alexandru se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. lit. b), e) și f) Cod penal și în baza acestei Legi a-i aplica pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, fără amendă. În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulumul parțial al pedepsei aplicate și pedepsei stabilite prin sentința din 03.02.2021 a Judecătorei Anenii Noi, a-i stabili pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță a constatat că, inculpatul Galațan Alexandru, la data de 5 noiembrie 2016, aproximativ la ora 04:00, împreună cu Cebotari Dumitru și Motoc Maxim, aflându-se pe str. xxxxx, mun. Chișinău, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aplicând violența nepericuloasă pentru viață, au sustras în mod deschis de la Rjepețchi Boris o geantă din piele la prețul de 400 de lei în care se aflau buletinul de identitate, permis de conducere și carnetul șoferului pe numele ultimului, precum și o gentuță din piele la preț de 200 de lei în care se aflau 750 bilete pentru călătoriile în troleibuz, la preț de 2 lei fiecare, în sumă totală de 1500 de lei, cauzându-i o daună materială în proporții considerabile în sumă de 2260 de lei, iar de la Mîndru Andrei au sustras în mod deschis telefonul mobil de model „Nokia” la prețul de 2200 de lei în care activau cartelele SIM cu nr. xxxxx la prețul de 30 de lei și cu nr. xxxxx la prețul de 30 de lei, cauzându-i ultimului o daună materială în sumă de 2260 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Galațan Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a aplica lui Galațan Alexandru conform art. 84 Cod penal, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, astfel definitiv de stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare.

În motivarea apelului, partea apărării a indicat că, pedeapsa stabilită de către prima instanță este prea aspră, deoarece inculpatul este o persoană care a săvârșit infracțiunea ca rezultat al unor circumstanțe grele, este o persoană de o vârstă tânără, a greșit, recunoaște acest lucru.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, fiind menținută sentința fără modificări.

Termenul de executare a pedepsei urmînd a fi calculat din data pronunțării deciziei, incluzînd în termenul dat perioada arestării preventive din 22.11.2020 până la 03.02.2021 și perioada ispășirii pedepsei cu închisoare din 03.02.2021 până la data

pronunțării deciziei.

4.1. Pentru a pronunța decizia nominalizată, instanța de apel a constatat că, prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, relevanței și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Galațan Alexandru încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, sentința a fost atacată doar în partea individualizării pedepsei penale, considerînd-o prea aspră, în rest partea apărării fiind de acord cu sentința primei instanțe, de aia instanța de apel s-a pronunțat doar în partea stabilirii pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a remarcat că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 Cod penal, trebuie să se țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate. Pornind de la caracterul faptelor comise și numărul acestora, și anume că fapta săvârșită de inculpat prezintă o gravitate ridicată, raportat la modul de comitere, mijloacele folosite, circumstanțele legate de personalitatea inculpatului, instanța de fond a conchis că ultimul trebuie pedepsit penal pentru acțiunile comise și a considerat ca fiind necesar de a aplica în privința inculpatului pedeapsa închisorii care în viziunea instanței este unica măsură de constrângere aplicabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale ultimului este pe măsură să ducă la atingerea scopului general și special al pedepsei penale, deoarece fapta în materialitatea sa duce la concluzia că scopul pedepsei poate fi realizat prin stabilirea pedepsei cu închisoare.

În acest sens, prima instanță justificat a statuat că, o pedeapsă mai blândă, sub formă de amendă nu este proporțională, nu este echitabilă și nu va atinge scopul pedepsei, persistând în continuare pericolul comiterii de către inculpat a unor

infracțiuni similare, or, s-a stabilit că, inculpatul nu lucrează, nu are o ocupație permanentă pe baza căreia ar obține un venit material constant pentru întreținerea sa în societate. Astfel, inculpatul prezintă pericol eminent pentru societate și pedeapsa a fost stabilită de către prima instanță sub formă de închisoare, în limitele prevăzute de sancțiunea art. 187 alin. (2) Cod penal.

În contextul dat, instanța de apel a respins argumentele părții apărării, referitor la faptul că, prima instanță a aplicat o pedeapsă prea aspră, în coraport cu faptele inculpatului, or, în cadrul cercetării judecătorești nu s-a adeverit faptul că, inculpatul ar fi comis infracțiunea în contextul unor împrejurări grele, având în vedere că, inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, iar careva concluzii nu a făcut și nu a pășit pe calea corectării.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a respins și solicitarea privind aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal și anume prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, deoarece la caz, aceste dispoziții legale nu pot fi aplicate, așa cum, infracțiunea comisă de către inculpatul Galațan Alexandru face parte din categoria infracțiunilor „grave”, iar cele invocate de apărător sunt aplicabile în cazul săvârșirii unor infracțiuni „ușoare” sau „mai puțin grave”.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că în speța dată nu se impune soluția aplicării unei pedepse mai blânde inculpatului Galațan Alexandru, avându-se în vedere și faptul că inculpatul anterior a fost judecat, în privința acestuia a fost reținută circumstanța agravantă săvârșirea infracțiunii prin participare cu alte persoane, careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, ceea ce denotă faptul că inculpatul nu a făcut careva concluzii, nu a conștientizat gradul de pericol social al faptelor comise, nu a pășit pe calea corectării, dar a continuat să manifeste un comportament infracțional.

În contextul raționamentelor expuse, instanța de apel a apreciat că soluția primei instanțe s-a întemeiat pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze. Astfel, pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât și pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

5. Decizia este atacată în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, prin care solicită casarea sentinței și deciziei și de ai aplica inculpatului prevederile art. 84 Cod penal, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, cu stabilirea pedepsei definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

În motivarea celor solicitate, apărătorul indică că, pedeapsa aplicată de către instanțe este prea aspră, or, inculpatul și-a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele comise, a cerut scuze de la părțile vătămate și a săvârșit infracțiunea ca un rezultat al unor circumstanțe grele.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei, insistând asupra aplicării prevederilor art. 84 alin.(1) Cod penal, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră inculpatului.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect i-a aplicat inculpatului o pedeapsă privativă de libertate conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul apărătorului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea aspră, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul anterior a fost condamnat, a comis o infracțiune care face parte din categoria celor grave, în privința acestuia a fost reținută circumstanța agravantă săvârșirea infracțiunii prin participare cu alte persoane, precum și faptul că inculpatul nu a făcut careva concluzii, nu a conștientizat gradul de pericol social al faptelor comise și nu a pășit pe calea corectării, dar a continuat să manifeste un comportament infracțional.

De asemenea se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării unei pedepsei privative de libertate în privința inculpatului, fiind respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

Subsidiar, instanța de apel just a subliniat că, solicitările avocatului Marinescu Dumitru privind aplicarea art. 84 alin.(1) Cod penal, nu sunt aplicabile speței deoarece fapta săvârșită de către inculpat face parte din categoria infracțiunilor grave, iar cele invocate de apărător sunt aplicabile în cazul săvârșirii unor infracțiuni ușoare sau mai puțin grave.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din apel și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiul invocat de către partea pârării prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Galațan Alexandru XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *01 iulie 2022*.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana